

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:

pentru parohii cl. I Lei 30.000; cl. II Lei 20.000; cl. III Lei 12.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm. 2 60 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile

se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

24 Ianuarie

Iată ziua care poartă cu sine, peste ani și decenii, o însemnătate deosebită pentru istoria neamului românesc de pretutindeni. Înaintea oricăror altor caracteristici, ea concretizează împlinirea năzuințelor românești către unitate și deplinătate națională, năzuințe care se întrevăd departe, ca un fir neîntrerupt și împletit din simțămintele cele mai adânci și mai nobile ale vrednicilor noștri înaintași.

Ziua de 24 Ianuarie 1859 mai înfățișează și piatra unghiulară în edificiul României Mari. Actul din 1918, prin care Ardealul nostru scump s'a strâns pentru vecie la sânul Patriei, își găsește rădăcinile în acela din 1859. Iar actul împlinește sub ochii noștri, când dictatul dela Viena s'a prăbușit fără putință de a mai nădăjdui cândva în vreo formă de actualizare, rămâne și el o expresie a dreptului la unitate și independență pe seama neamului românesc, drept la a cărui temelie se întrevăde, sub semnul unui mot v dintr-unele mai puternice, ziua de 24 Ianuarie 1859.

Dar 1859 a tras și un drum drept: drumul progresului. Realizările ulterioare lui, realizări în domeniul spiritual, cultural, social și național, toate actele mari care au avut drept rezultat săltarea neamului românesc în atenția altor neamuri și popoare, stau legate de actul unirii din 24 Ianuarie 1859.

Așa fiind, înaintea oricăror altor datorii, cade se a poposi cu gândul nostru la vremile de mult apuse și a-i căuta acolo pe toți cei cari au contribuit la înjghebarea unirii. Ei sunt mulți. Cohorte de luptători cu spada, cete de sângurători cu gândul, cu vorba și cu scrisul, — toți se înșiruesc în amintirea noastră. Slavă lor!

În această zi însă, un contur pronunțat definește și o obligație grea. Ea cere să desăvârșim, pe orice plan, opera înaintașilor. Datoria ne chiamă pe toți și cu toată puterea ei. Străduința pusă întru realizarea Unirii este chiog pentru înzecirea strădaniilor noastre spre adâncirea ei. Trecutul, cu bogăția lui de fapte pilduitoare, trebuie să promoveze la faptă toate energiile curate ale neamului. Viitorul, cu chemarea lui de vreo, nu ne îngăduie nici măcar umbră de poticnire.

Suntem mândrii de faptele înaintașilor! Să câștigăm însă conștiința superioară, că și viitorimea trebuie să se poartă mândri, în fața altor neamuri, cu realizările noastre, ale celor de azi.

„TELEGRAFUL ROMÂN”

Din perspectiva creștină

E vreme de clocot și frământare. Valurile încă nu s'au liniștit. Societatea umană plutește printre volburi și stânci către limanul unor noi așezări. E neîndoelnic: forma veche nu mai poate dăinui. Ea este în pragul unui apus definitiv, total. Ne apropiem de clipa cristalizării finale: forma cea nouă a societății se conturează din ce în ce mai mult. Ea dăruie toate privilegiile nedrepte, toate tiraniile economice și sociale și vrea să dea dreptate tuturor. Cei mulți și flămânzi, palmele bătătoare de muncă dar nerăsplătite după cuviință, vor primi dreptul la o existență umană, dreptul la cultură și civilizație. Din bezna la lumină, din tiranie la libertate, din nedreptate la dreptate, din mizerie la bunăstare. Ar fi fost și ciudat ca tehnica în loc să ușureze viața omenească și să-i ridice standardul, să fie numai făuritoarea unui sclavaj modern, să creeze noi iloturi pentru o casă suprapusă de beneficiari ai ei. Progresele tehnice trebuie să creeze o ambianță socială, în care să nu mai existe sclavi și stăpâni, exploatați și exploatați, ci numai oameni liberi, cari să se bucure deopotrivă de toate bunurile materiale și spirituale ce le oferă cultura și civilizația. Aceasta e tendința vremilor ce le trăim. Dacă revoluția franceză a adus egalitatea politică, noua formă ce se cristalizează, va aduce egalitatea socială.

Care este atitudinea noastră în mijlocul acestor sbuciumări epocale, prin care se răstoarnă veacuri de istorie ca să se clădească temelii pentru alte veacuri? Ea nu poate fi o atitudine pasivă: nu putem asista pasivi în vârtejul vremii, pentru că nu dăm impresia unui organism mori, anahronic, care e depășit de evenimente. Trebuie să ne angajăm activ, să luptăm, să ne sbuciumăm, să conlucrăm la cristalizarea noilor orânduri. Pentru că nu ne e indiferent cum se încheagă chipul societății de mâine. Desigur, creștinismul a combătut totdeauna nedreptatea, exploatarea omului de către om, mamonismul; le combate și astăzi, și în prăbușirea lor vede un semn al mâinii divine ce se revărsă peste «fii nedreptății». Deosemena creștinismul a fost întotdeauna alături de cei nedreptățiți, de săraci, de iobagi, de muncitori. Ei sunt frații lui Iisus, ei sunt fiii ai Tatălui ceresc. De aceea, creștinismul luptă pentru dreptatea celor nedreptățiți, pentru pâinea celor flămânzi, pentru haina celor goi, pentru casa celor fără adăpost, pentru răsplata dreaptă a celor exploatați, pentru luminarea celor înunți în întunec. Dreptatea socială, care tinde să se întrupeze în noua organizare a societății, nu este altceva decât aplicarea consecventă a postulatelor creștine de libertate, egalitate

și fraternitate. Creștinismul nu se simte strein în mijlocul frământărilor actuale: ele sunt roadele lui, sunt fiii lui, sunt urmările acțiunii lui în lume. Astfel că între creștinism și societatea de mâine există un paralelism de aspirații evidente.

Dar dacă din punct de vedere al aspirațiilor sociale, n'avem decât să ne bucurăm de armonia dintre creștinism și tendințele vremii, datorită noastră este de a canaliza cristalizarea socială în duh creștin. Suntem convinși că numai o evoluție în sens creștin a societății poate oferi cea mai fericită realizare a noilor idealuri sociale. Marea eroare a fascismului german — alături de șovinismul rasial — a fost anticreștinismul lui manifest: el a voit să nimicească pe Hristos și să-l înlocuiască cu rasa. Rezultatul a fost: prăbușirea. Căci societatea nu se poate clădi pe temelii subrede: ea trebuie să se hrănească din izvoare permanente, din izvoarele veșniciei. După spusa unui scriitor antic: «cetățile clădite pe necredință sunt cetăți suspendate în văzduh». Istoria nu numără nici un caz asemănător. De aceea, încercarea nazistă n'a rezistat.

O societate pătrunsă de duhul dragostei creștine, al iubirii de aproapele este cu adevărat o societate viabilă. Iar iubirea de aproapele e un dar al lui Hristos. El a exercitat-o într'un mod inegalabil și El o toarnă în inima fiecărui creștin. Cine iubește pe Hristos, iubește și pe aproapele său și cine iubește pe aproapele, nu-i poate face nici un rău ci numai binele; ba merge până acolo, încât e capabil să se jertfească pentru aproapele lui.

Marea misiune a preoției în vâltoarea vremilor de azi este de a călăuzi oamenii, curente și vrerile pe drumul de lumină și progres al creștinismului. Să afirmăm vigoarea credinței creștine. Să se simtă că Hristos este viu, e prezent, lucrează și astăzi, că El e calea mântuirii, adevărul izbăvirii și viața autentică. Nu trebuie să uităm nici o clipă că suntem slujitorii lui Hristos în lume. Mai ales nu trebuie să uităm că în slujirea aceasta nu ne sprijinim numai pe puterile noastre omenești, ci pe puterea lui Dumnezeu, care pe cele slabe le întărește și pe cele neputincioase le împlinește. Noi vorbim «în numele lui Hristos»: puterea Lui glăsuiește în propovedania și lucrarea noastră. Desigur sunt vremuri de cumpănă; dar ele sunt așa tocmai ca să ne încerce statornicia și tăria credinței. Și din statornicie și răbdare cresc holdele mântuirii. Să nu ne îndoim: Hristos nu poate fi depășit, Hristos nu poate fi înlocuit. El nu e numai un reformator social, alături de alți reformatori; El nu e numai un profet al vremilor vii-

toare alături de alți profeți; El nu e numai un vizionar alături de alți vizionari. El e mai mult decât toate acestea la un loc: e izvorul divin al întregii existențe și al vieții omenești. Fără El nu există viață omenească; fără El nu există dragoste; fără El nu există dreptate; fără El nu există bunătațe; fără El nu există rânduială în lume. El nu poate fi depășit de nici un veac, nu poate fi lăsat în urmă de nici un curent, pentru că în El e ascunsă toate bogățiile vieții și a înțelepciunii divine, din care se hrănesc toate vremile și toate curente fără ca să o epuizeze vreodată. Conștiința aceasta a slujirii necondiționate față de Hristos și râvna de a converti noua așezare socială la Hristos, de-a nu o lăsa să alunece pe făgașuri streine de concepția creștină, trebuie să alimenteze în permanență misiunea preoției la răscrucea vremilor de azi. E drept: viața preoției stă aplecată sub povara multor greutăți materiale — sărăcia nu e o apariție rară la preoții dela sate și orașe —; sufletul păstorilor și al preotului însuși e adesea tulburat și vălurat de diferite răutăți, dar greutățile vremilor și greutatea misiunii trebuie să fie îndemn la revizuirea conștiinței, la intensificarea legăturii cu Hristos în rugăciune, la adâncirea spiritului de lepădare de sine, la înariparea avântului propovedaniei. «Când sunt slab, atunci sunt tare, căci puterea lui Dumnezeu lucrează întru slăbiciune» — este adevărul ce stă la temelie creștinismului. Învierea țâșnește din slăbiciunea crucificării și a mormântului. Puterea lui Dumnezeu se vedește acolo, unde puterile omului au ajuns la capătul neputinței. Ca nu cumva să ne lăudăm întru noi, ci toată lauda să fie a lui Dumnezeu.

Trăim vremuri de mare amploare istorică. La această răscruce de veacuri, Dumnezeu a pus pe umerii noștri marea răspundere a plămuirii creștine a lumii celei noi. Să fim vrednici de ea. Să luptăm pentru o societate mai bună, dar mai ales pentru ca societatea aceasta să se regăsească în Hristos. Desigur, nașterea aceasta a veacului în Hristos nu este fără dureri; dar durerile nașterii vor fi cu belșug răsplătite de bucuria că iată viață nouă s'a revărsat în lume, viață mai bună, mai nobilă, mai înaltă. Viață din viața lui Hristos. Să îndrăsnim dar a purta suferințele plămădirii, spre a ne învâli ființa și în luminile biruinței. Biruința lepădării de sine și a iubirii în lume.

N. Gorun

Nr. 301/1946

AVIZ

Se aduce la cunoștință absolvenților Academiei, că proxima sesiune a examenului de calificare preoțească se va ține în zilele de 21—22 Februarie 1946, la Consiliul Arhiepiscopesc.

Consiliul Arhiepiscopesc

Banul văduvei

— Colecta pentru Orfelinat merge înainte cu bun spor —

Zi de zi sosesc la Consiliul arhiepiscopesc rapoartele oficiilor parohiale cu rezultate mișcătoare pentru Orfelinatul nostru din Sibiu. Această mare problemă află din ce în ce mai multă înțelegere la Cuc. noastră preoțime precum și la proporul dreptcredincios. Din rezultatele publicate până acum s'a putut vedea că în linie generală parohiile mai mici au dat proporțional, rezultatele cele mai frumoase. Cercetând listele donatorilor am mai făcut constatarea că familiile mijlocii și sărace, au contribuit proporțional mai mult decât cele bogate.

Întâmplarea cu banul văduvei din evanghelie s'a repetat în foarte multe cazuri și cu prilejul colectei noastre pentru orfanii neamului. P. C. părinte protopop Em. Stoica dela Sighișoara a specificat cazul unei văduve sărace, care-și aduce lemne eu spatele din pădure, dar care a contribuit cu 1000 Lei la colecta pentru Orfelinat. Exemple ziditoare de acest gen mai sunt foarte multe; ele sunt o mare mângâiere pentru noi toți, dar în același timp și un îndemn irezistibil, ca fiecare să ne facem datoria. Citez în acest loc pilda Cuc. părinte Curcubătă Iordan dela parohia Budila, care, după ce făcuse mai înainte o danie de 50.000 Lei la colecta pentru orfelinat, a cerut I. P. S. Sale Mitropolitului nostru să dispună, ca din salariul Cuc. sale, să se rețină regulat, lunar, câte 10.000 Lei pentru orfelinat.

Fiind vorba de danii personale arătăm aici fapta frumoasă a Cuc. părinte Vasile Popa din Sebeș-Alba, care a dăruit pentru orfelinat 30 ferdele cucuruz, cari la prețul pieții valoează peste 500.000 Lei. Este cea mai importantă danie personală făcută pentru orfelinatul nostru.

În încheiere dăm încă un lot de rezultate pilduitoare din parohiile noastre: Parohia Jina a colectat pentru orfelinat suma de 647.400 Lei; Sântandrei, suma de Lei 400.000; Boiu suma de 326.200 Lei; Turcheș suma de Lei 282.858; Copșa mică, cu filia Proștea Lei 246.235; Boian, suma de Lei 222.400; Sălăușul de sus, suma de Lei 156.700; Parohia Abuș, cu numai 119 suflete, a colectat suma de Lei 60.000. Cu privire la rezultatul colectei din parohia Șaroșul, facem următoarea rectificare. Într'un număr anterior al «Tel. Român» s'a publicat greșit drept rezultat al colectei suma de Lei 425.000. Adevăratul rezultat este de 452.000 Lei.

La încheierea gazetei a intrat la Consiliul nostru arhiepiscopesc raportul oficiului protopopesc din Mediaș, care arată că prin banca «Albina» s'a expedit pentru Orfelinatul din Sibiu, suma 1.400.000 Lei, rezultat al colectei pentru orfelinat. Credem că acest rezultat nu are nevoie de nici un comentariu. Laudă Medesenilor!

Referent

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

PACEA CREȘTINĂ

„Nici un neam nu va mai ridica sabia împotriva altuia și pravila războiului nu o vor mai deprinde”. (Is. II, 4.)

În „Sala Păcii” din Palatul comunal al orașului Sienna din Italia, se află o admirabilă compoziție în frescă, reprezentând „Buna Guvernare”. Printre personagiile istorice, cari defilează în fața unei cetăți, într-o câmpie încântătoare, apar figurile simbolice ale Păcii, Concordiei... Pacea e înfățișată în chipul unei teciore, ce șade comod într'un jef, iar pe cap poartă o cunună din frunze de maslin. În privirea ei, ca și ntreaga-i figură, se oglindește liniște sufletească, siguranță și bucurie de viață. Și într'adevăr, așa este pacea. Ea dă omului seninătate și bucuria de a trăi. S'a văzut aceasta, îndată ce s'a restabilit pacea între popoare. Câtă bucurie a adus ea în milioane de suflete! Cu câtă bucurie au primit vestea păcii, ostașii cari se găseau în „umbra morții”. Dar, cine ar putea spune, fericirea părinților, cari și-au revăzut fiilii... Omenirea întreagă respiră acum ușurată și fericită, fiindcă războiul s'a sfârșit și pacea a venit. Oamenii împreună cu îngerii, pot din nou să cânte: «Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bunăvoie» (Luca II, 14). Numai diavolul singur se întristează de venirea păcii, fiindcă oamenii au încetat să se mai ucidă.

În chip deosebit se bucură, însă, Biserica de biruința păcii între popoare, fiindcă ea este mai ales un așezământ al păcii (Rom. XV, 33), fiindcă Dumnezeu e „Domnul păcii” (Is. IX, 5), nu „Domnul ostirilor și al războaielor”. Marte, zeul războiului, e un zeu păgân. Creștinismul este o religie a păcii și nu a sabiei, cum a fost religia mohamedană. O singură dată sf. Ap. Petru a scos sabia și Mântuitorul i-a zis: „Întoarce sabia la locul ei, căci toți cei ce scot sabia, de sabie vor muri” (Mat. XXVI, 52). Tot Mântuitorul ne-a adus cea mai mare pace: pacea cu Dumnezeu (Rom. V, 1). El a lăsat omenirii drept moștenire cele două mari bunuri spirituale: pacea și iubirea (In. XIV, 27; XV, 17).

Pacea este calea prin care omul se poate desăvârși spiritual și poate progresa material, cum ne asigură și sf. Scriptură: „Omul care trăiește în bună pace, are parte de moștenire fericită” (Ps. XXXVII, 37). „Acum sămănăturile se vor face în pace; via își va da rodul ei și pământul belșugul său” (Zah. VIII, 12).

Omenirea trebuie să prefuiască cu atât mai mult pacea care a venit, cu cât ea a fost câștigată cu foarte mari jertfe. Într'adevăr, după unele calcule, numărul victimelor acestui război se ridică la 100 milioane de oameni, iar pagubele materiale la 5000 miliarde franci elvețieni. Acesta fiind prețul cu care omenirea și-a răscumpărat pacea, nu-i de mirare, că conducătorii popoarelor depun toate silințele pentru a așeza o temelie cât mai solidă, păcii. Mai mult încă, dorința generală a omenirii este de-a înlătură pentru totdeauna din viața ei, flagelul războiului și de-a întăpi cele stări fericite de cari ne vorbește profetul, când zice: „Preface-vor săbiile lor în brăzdare de pluguri și lăncile lor în cosoare. Nici un neam nu va mai ridica sabia împotriva altuia și pravila războiului nu o vor mai deprinde” (Is. II, 4). În acest scop, toate statele au început să transforme industria de război, în una de pace. S'a creat o organizație internațională, pentru a asigura pe viitor pacea între popoare. Vom avea desigur și o armată și arme speciale, cu ajutorul cărora pacea va fi apărută și la nevoie impusă.

Natural aceste mijloace nu sunt de disprețuit și își au rostul lor. Totuși numai cu ajutorul lor nu credem că omenirea va ajunge la pacea adevărată, după care însetează. Cu astfel de mijloace și numai cu ajutorul lor, pacea — visul filosofilor — va rămâne pe mai

departe „un vis neîmplinit” — va continua să rămână ceea ce a fost până acum — o pauză între două războaie. Mai curând sau mai târziu, omenirea va găsi destule motive, spre a se întoarce la „nebunia” ei, adică la război, cum așa de nimerit îl numește psalmistul (Ps. 85, 9).

Biserica crede și propovăduiește că războiul este produsul unui suflet tulburat de păcat, pe când pacea este rodul unui suflet transfigurat prin puterea sf. Duh. Atât războiul, cât și pacea, își au obârșia în suflet. De aceea, nici războiul nu se poate înlătura și nici pacea nu se poate întemeia temeinic, prin mijloace exterioare și prin constrângeri, ci numai prin mijloace spirituale. Războiul a fost de multeori asemănat cu frigurile. Se știe, însă prea bine, că pe un om bolnav de friguri, nu-l poți însănătoși numai combătându-i simptomele exterioare: căldura sau frigul, prin cataplasme. E nevoie să i-se dea bolnavului și ceva intern, pentru a nimici focarul launtric al boalei. Tot astfel și omenirea grav bolnavă de frigurile războiului, nu poate fi tămăduită numai pe căi exterioare, ci mai ales pe cale spirituală.*

Să vedem mai întâi, ce este pacea, care este pacea cea adevărată, și pe ce căi putem ajunge la ea?

Pe pacea de pe o diplomă nobiliară, am cetit o frumoasă definiție a păcii: „Pax optima rerum”, adică pacea este cel mai bun lucru din lume. Totuși sf. Ap. Pavel ne lămurește mai bine asupra naturii păcii, când spune, că pacea este un rod al Duhului (Gal. V, 22), adică un bun spiritual, o stare fericită a sufletului. Tratatul de pace nu creiază pacea, ci numai o presupune, o înregistrează. Pacea este înainte de toate, o stare de spirit, pe care apoi omenirea și-o înscrie în mod vizibil în așa numitele tratate. Mai întâi ea trebuie să se găsească în sufletele oamenilor. Când însă ea dispare din sufletele oamenilor, tratatele nu mai preiuesc nimica, ele devin simple „petece de hârtie”, cari ne aduc aminte doar de ceea ce a fost odată... Deși se vorbește de mai multe feluri de păci, totuși pacea adevărată este una singură: pacea creștină. Ea este începutul și sfârșitul oricărei păci adevărate, fiindcă ea este pacea sufletului. Iar la pacea sufletului omul nu ajunge decât prin Dumnezeu. Fericitul Augustin spunea: „Neliniștit este sufletul meu, Doamne, până ce se va odihni în Tine”. Această pace a sufletului ne-a adus-o Mântuitorul. El a venit să dea pace sufletului. Și cine are această pace interioară, dobândește ușor și cealaltă. Mântuitorul n'a zis că a venit să împace pe Iudei cu Romanii, n'a zis: pace între popoare, ci a zis: „Pace fie”. „Pace vouă”, căci se înțelege că dacă omul singuratic va deveni un om al păcii, atunci duhul păcii va crește și se va întinde până ce va cuprinde toate popoarele. E o mare deosebire între pacea adusă de Mântuitorul și între pacea „lumii”, fiindcă pacea creștină pornește din lăuntru în afară, pornește dela sufletul omului, pe când cea de a doua pornește din afară, prin constrângere. Pacea creștină se întemeiază pe sinceritate, pe dreptate și iubire, pe când pacea lumii se întemeiază „de cele mai multe ori pe forță. Ea caută să se impună din afară și nu să crească dinlăuntru. De aceea, pacea lumii este nestăvornică și trecătoare. De ce? Fiindcă o pace susținută numai de „bomba atomică” nu-i adevărată pace, fiindcă ea naște în sufletul omului groază și frică, și unde sunt astfel de sentimente, numai pace nu e. Apoi o forță ori cât de mare ar fi azi, ea va fi depășită mâine, de una și mai mare. De aceea, Mântuitorul ne-a spus, că pacea Lui nu seamănă cu pacea lumii (In. XIV, 27). Pacea lumii, pacea pe care o făuresc diplomații, va fi cu atât mai durabilă și mai bună, cu cât va fi pătrunsă mai mult de duhul păcii creștine.

bilă și mai bună, cu cât va fi pătrunsă mai mult de duhul păcii creștine.

Să începem, așa dară, înfăptuirea păcii prin „împăciuirea” fiecăruia. Să ne săstăgim fiecare „duhul păcii” și acest „duh” să-l răspândim în jurul nostru, să creem curenții păcii cari să cuprindă toată lumea. Dar mai întâi să edutăm să avem fiecare „pacea” în noi înșine. Să nu ne mirăm de loc, dar edificiul păcii viitoare se reazimă și pe „pacea” din mine și din tine, iubite creștine, pe pacea noastră tuturor. De altfel, dacă tu n'ai pace cu tine însuși, n'ai pace în familia ta, cu vecinii tăi, la ce-ți folosește toată pacea lumii? Ce-ți folosește ție, că kinesii și Japonezii, nu se mai bat, dar tu încă n'ai încheiat nici măcar un armistițiu, în lupta ce o duci cu „dușmanul tău”? Chiar dacă pacea a cuprins toată lumea, dar n'a ajuns și la tine, nimic nu-ți folosește. Iată ce rol însemnat, avem fiecare în înfăptuirea păcii viitoare: S'o înfăptuim în noi înșine.

În al doilea rând, pentru a se ajunge cu adevărat la o pace durabilă, omenirea trebuie să urmărească în mod sincer înfăptuirea păcii. Omenirea trebuie să părăsească definitiv vechiul dicton, care spune că: Dacă voești pace, pregătește-te de război. Acest dicton după care omenirea s'a condus până acum, a dus la situația tristă, că a a fost băntuită în mod periodic de flagelul războiului. Lumea trebuie să se conducă de dictonul creștin, care spune, împreună cu logica sănătoasă, că: Dacă voești pace, pregătește-te de pace. Ce sameni, aceea culegi. Nu poți sămăna vânt și să nu culegi furtună. „Oare vei culege smochine din ciulinii?” (Luca VI, 44—45). „Crește oare papura fără baltă și rogozul se ridică fără apă?” (Io. VIII, 11). Fericitul Augustin spunea cu dreptate, că: „Mai glorios să uidești războiul prin cuvânt, decât să uidești oamenii cu sabia; să câștigi pacea prin pace, nu prin război”. Ne trebuie un alt climat moral, trebuie ca omenirea să respire atmosfera păcii. Cu cât spiritul păcii va crește și se va întinde, cu atât va scădea până la dispariție spiritul războiului. Geologii ne spun că în timpurile vechi pământul era populat de niște monștri uriași: ichtyosaurul, dinosaurul, etc. Aceste animale fabuloase au disparut, deși nimeni nu le-a ucid direct. Cum? Așa că s'a schimbat clima și ele au dispărut singure. Tot astfel va dispărea și monstrul războiului, când se va schimba climatul moral al omenirii. Și pentru crearea acestui nou climat moral, Biserica are misiunea principală.*

Pacea mai trebuie să se sprijine pe dreptate. Cât mai multă dreptate pentru toate neamurile, mari și mici, pentru toate clasele, pentru toți oamenii. Pace fără dreptate, nu se poate. Dacă atâtea „păci istorice” n'au durat mult, a fost și din cauză că nu s'au sprijinit pe mai multă dreptate. În preajma actualului război, într'o vitrină a unui magazin parisian trecătorii admirau 2 figurine de porțelan, cari se îmbrățișeau și cari reprezentau una pacea, iar cealaltă dreptatea. Un trecător făcu această observație: „Vedeți! Ele se îmbrățișează și se sărută, își iau rămas bun. Nu se vor mai vedea”. Aceasta a fost ca o prevestire a ceea ce urma: războiul, când nici pace și nici dreptate n'a mai fost. În sfârșit, pacea a venit! Dreptatea o așteptăm să vină, căci pacea trebuie din nou să se îmbrățișeze cu dreptatea, ca să se împlinească Scriptura care zice: „Mila și cu adevărul se vor îmbrățișa, dreptatea și pacea se vor săruta” (Ps. 85, 11), spre fericirea oamenilor și slava lui Dumnezeu.

Pr. A. RADU

* Pace tuturor, de I. Mihăilescu, p. 105.

Notificare oficială

Cucernicii preoți conducători ai oficiilor parohiale, sunt invitați a specifica pe cuponul mandatului postal, destinația sumelor trimise prin poștă sau prin Cec.

Consiliul Arhiepiscopesc

* Dr. J. Jatsch: Das Evangelium der Wahrheit und die Zweifel der Zeit, p. 327—28.

24 Ianuarie la Sibiu

Ziua de 24 Ianuarie s'a sărbătorit, la Sibiu, cu toată solemnitatea. La orele 11, s'a slujit o doxologie în catedrala mitropolitană, de către I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, înconjurat de un sobor de preoți și la care au fost de față reprezentanții autorităților locale, elevii școlilor și numeros public.

La sfârșit, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a rostit un înălțător cuvânt ocazional, arătând însemnătatea zilei de 24 Ianuarie.

În fața catedralei, dl general M. Lascăr a adresat companiei de onoare un cuvânt ostășesc.

După masă la orele 5, în sala Teatrului municipal, s'a desfășurat un program festiv la care a participat public extrem de numeros.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Februarie 1946

1. În fiecare zi dimineața la ora 6 $\frac{1}{2}$ Utrenie și în continuare Sfânta Liturghie. În fiecare seară la ora 8 Vecernie. Vineri seara după Vecernie „Acatistul Maiei Domnului”.

2. În Dumineci și Sărbători dimineața la ora 8 $\frac{1}{2}$ Utrenia, în continuare la ora 9 $\frac{1}{2}$ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei”, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

3. Sâmbătă, la 2 Februarie 1946, la înfrumusețirea omului servesc: Prot. Mih. Neagu, prof. Dr. Nicolae Neaga și prof. Dr. Nicolae Terchilă; diaconii: Simion Macarie și Mih. Mărginean. Predică prot. M. Neagu. — La Oastea Domnului predică: cons. Gheorghe Secaș.

4. Duminecă în 3 Februarie 1946 servesc: prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaș și prof. Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Anatolie Scurtu și Vasile Gârbu. Predică: consilier Gheorghe Secaș. — La Oastea Domnului predică: duhovnicul Nicodim Belea.

5. Duminecă în 10 Februarie 1946 servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea și prof. Dumitru Călugăr; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu și Mihail Mărginean. Predică: Prof. Dr. Grigorie T. Marcu. — La Oastea Domnului predică: duhovnicul Nicodim Belea.

6. Duminecă în 17 Februarie 1946 servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. Predică: cons. Aurel Nanu. — La Oastea Domnului predică: preotul Ioan Muntean.

7. Duminecă în 24 Februarie 1946 servesc: Prot. Mih. Neagu, preot Ioan Velțan și Nicodim Belea; diaconii: Mihail Mărginean și Vasile Gârbu. Predică: duhovnicul Nicodim Belea. — La Oastea Domnului predică: diaconul Simion Macarie.

Nr. 10 229/1945

(1) 2—3

Concurs

Pentru întregirea protopopiatului Făgăraș se publică concurs cu termen de 30 zile.

Protopopul instituit va fi și parohul parohiei Făgăraș I.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.

2. Diurnele de protopop dela Stat și dela vizitațiile canonice.

3. Sesiune de 18 jugăre la parohia Făgăraș I.

4. Locuință în casa protopopească, cu încălzit și luminat.

Cereri de concurs se vor înainta la Consiliul Arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară ținută pe 7 Decembrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Teatru religios. Teatrul religios „Lumină din Lumină” își rela activitatea, organizând un turneu în țară cu piesa clasică „Divina Comedie”. Pentru Sibiu e designată ziua de 24 Februarie 1946 cu una reprezentare.

Guvernul actual, lărgit prin intrarea celor doi reprezentanți ai partidelor istorice, și-a asumat efectuarea liberă a alegerilor generale legislative, asigurarea depline libertăți a presei, a cuvântului, a religiei și a dreptului de asociație.

P. C. Sa Păr. ministru C. Burducea a convocat pe ziua de 15 Ian. c. pe toți reprezentanții cultelor într-o consfătuire, în vederea asigurării libertății religioase.

Preotul Ioan Roman din Tălmăcel-Sibiu a adormit în Domnul în ziua de 15 Ianuarie 1946, după o păstorire rodnică de 43 ani, fiind în al 65-lea an al vieții sale.

Duminecă, 20 Ianuarie, rămășițele pământești ale răposatului au fost așezate spre veșnică odihnă în cimitirul din preajma bisericii din Tălmăcel. Prohodul a fost slujit, în prezența familiei și a poporenilor, de un sobor de preoți în frunte cu P. C. Sa Protstavrofor Dr. Andrei Gălea, consilier arhiepiscopesc, care a exprimat în predica funebă cuvinte de creștinesc rămas bun din partea I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, Consiliului arhiepiscopesc, protopopiatului Sibiu, etc.

Au rostit cuvântări și dnl: I. N. Ciolan, insp. Gh. Ludu și inv. Negrea.

Dumnezeu să-i facă parte de bună odihnă.

Cu 15 Ian. c. au fost puse în circulație nouile monete de argint în valoare de 20.000 Lei.

În „Biserica Bănăjeană”, organul Episcopiei ortodoxe române a Timișorilor, a apărut — în Nr. 3—4 pe a. c. — o elogioasă recenzie a lucrării lui Enea Hodoș: „Cercetări, semnată de dl prof. C. Rudneanu.

Într-o consfătuire cu reprezentanții presei, dl ministru Lucrărilor Pătrășcanu l-a informat pe aceștia despre legile care sunt în curs de redactare.

Ziarele din Capitală anunță ca sigură întreprinderea unui nou recensământ al populației țării.

S'au înființat două partide politice noi: „Național Popular” și „Partidul Țărănesc Democrat”.

EXTERNE:

Albania a fost declarată republică. **Bárdossy**, fost prim-ministru ungar, a fost executat.

Franța a declarat de curând — într'un comentariu la postul de radio Paris — că va ajuta România să-și rela locul în sânul Organizației Națiunilor Unite. Cităm: „Pentru toate aceste motive, Franța socotește că România a adus prin contribuția ei o scurtare a războiului cu cel puțin 6 luni.

Franța știe că guvernul român este hotărât să stabilească raporturi pașnice și de bună prietenie cu toate țările și de aceea vrea să ajute România ca să-și rela locul cuvenit în sânul Organizației Națiunilor Unite”.

Conferința Organizației Națiunilor Unite deschisă în 10 Ian. c. la Londra, și-a continuat lucrările. Criza politică din Franța cauzează însă amânarea lucrărilor. În curând se va relua în discuție și recunoașterea guvernului român de către Statele Unite și Anglia.

Ungaria se va proclama în curând republică.

Monarhiștii spanioli plănuiesc răsturnarea guvernului Franco printr-o revoltă militară.

Delegații de tineri englezi și americani vizitează diferite centre din U. R. S. S.

La 1 Mai va avea loc, la Paris, conferința de pace.

Comisia pentru întocmirea tratatelor de pace cu Italia, România, Bulgaria și Ungaria s'a întrunit la Londra.

Polonia a cerut un împrumut Statelor Unite.

Generalul de Gaulle a demisionat în mod irevocabil dela postul de președinte al Consiliului de miniștri.

Președintele Truman a adresat congresului tradiționalul mesaj, ocupându-se de toate problemele St. Unite în viața lumii.

Nr. 1—1936

(4) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Veseud**, din protopopiatul Mediaș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Casă parohială în stare bună, 3 camere de locuit, bucătărie de vară, pivniță; șură cu grajd, grădină de legume și o grădină cu pomi în întindere de 200 st. □.

3. Sesiune parohială: 26 jug. pământ arător și fâneață.

4. Una soartă de lemne din pădurea compozitoratului urban din Veseud.

5. Drept de 6 vite în pășunea asociației Veseudana.

6. Stola uzitată în parohie.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele prescise și încuviințarea arhierescă de candidare, la Oficiul protopopesc al Mediașului și se vor putea prezenta în parohie numai cu învoirea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Mediaș, 2 Ianuarie 1946.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Veseud.

Ioan Crăciun
protopop

Nr. 586 - 1946

Concurs

La Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești „Dimitrie Cuțan” din Sibiu sunt vacante: *Catedra de aritmetică* și *postul de secretar*, pentru a căror ocupare se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în ziarul „Telegraful Român”.

Postul de profesor este prevăzut în bugetul Statului cu suma de 9000 Lei lunar, iar cel de secretar cu suma de 6000 Lei lunar, lângă care se adaugă sporurile și indemnizațiile legale.

Dela concurenții pentru ocuparea catedrei de aritmetică se cere pregătire academică, iar dela cei ce doresc să ocupe postul de secretar se cere să fie absolvenți cu diplomă dela o școală secundară (școală normală, liceu teoretic, liceu comercial).

Cereri pentru ocuparea acestor locuri se vor înainta în termen Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din ședința bisericească dela 22 Ianuarie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 501—1945 Prot.

(2) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Petrila Lunca de sus**, protopopiatul Jiu, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariție în „Telegraful Român”.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.

2. Casă parohială.

3. Folosirea unei grădini în suprafață de 340 st. □ și a cimitirului confesional, — fâneață și pomi.

4. Adăul și stola uzitate în parohiile din tract.

Cereri de candidare, însoțite de actele necesare și de binecuvântarea arhierescă, se vor înainta Oficiului protopopesc Jiu-Petroșani, iar concurenții se vor prezenta — cu prealabila încuviințare a

Oficiului protopopesc — în parohie pentru a sluji, predica, cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ort. rom. Jiu-Petroșani, în înțelegere cu Consiliul parohial. Petroșani, 12 Decembrie 1945.

Pr. Ion Duma
protopop

Nr. 225/1945

(3) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Hundorf**, protopopiatul Târnava Mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român”.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.

2. Casă parohială cu dependințe, în stare bună.

3. Sesiune parohială 29 jug. arător și fâneață.

4. Stola uzitată în protopopiat.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele prescise și încuviințarea arhierescă de candidare, la Oficiul protopopesc din Dumbrăveni, jud. Târnava Mică. Se vor prezenta în parohie cu învoirea Oficiului protopopesc pentru a celebra, predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox rom. Târnava Mare în înțelegere cu Consiliul parohial din Hundorf.

Dumbrăveni, la 26 Noembrie 1946.

Ioan Dragolea
protopop

STATUTELE

Societății Anonime Fabrica de cărămidă BINDER S. A. din Sibiu

(Continuare din pagina a 4-a)

Cenzorii vor trece într'un registru special deliberările lor, precum și constatările făcute în exercițiul oficiului lor.

Art. 33. Cenzorii vor depune jumătate din cauțiunea membrului consiliului de administrație.

CAP. VI

Registre, bilanț, repartizarea beneficiului net, fond de rezervă

Art. 34. În afară de registrele obligatorii pentru orice societate comercială, trebuie ținute încă următoarele registre:

a) un registru al întrunirilor și deliberărilor adunărilor generale;

b) un registru al întrunirilor și deliberărilor consiliului de administrație;

c) un registru al deliberărilor și constatărilor făcute de cenzori în exercitarea mandatului lor.

Art. 35. Consiliul de administrație trebuie să prezinte cenzorilor cel puțin în o lună înainte de ziua hotărâtă pentru întrunirea adunării generale, bilanțul exercițiului precedent cu contul de profit și pierdere însoțit de raportul lor și de documentele justificative.

Art. 36. Bilanțul și contul de profit și pierdere vor trebui să arate în mod lămurit și sincer situația patrimonială a societății, beneficiile realizate sau pierderile încercate.

Din beneficiile nete ale societății se va prelua în fiecare an cel puțin 10%, pentru formarea unui fond de rezervă. Afară de aceasta se va prelua din beneficiile nete și sumele necesare pentru augmentarea fondului special pentru creanțe dubioase în cadrul legilor fiscale.

CAP. VII

Disolvarea societății

Art. 37. Societatea se dizolvă:

a) prin trecerea timpului stabilit pentru durata societății;

b) prin hotărârea adunării generale;

c) prin fuziune cu o altă societate;

d) în urma declărării în stare de faliment;

e) dacă numărul acțiunilor se va fi redus sub 7 și dacă trecând mai mult de 6 luni dela reducerea lui, n'a fost completat.

Sibiu, la 6 Ianuarie 1946.

Președinte:
Indescifrabil

Secretar:
Indescifrabil

STATUTEL

Societății Anonime Fabrica de cărămidă BINDER S. A. din Sibiu

CAP. I

Denumirea, scopul și durata societății
Art. 1. Denumirea societății este în limba română:

Fabrica de cărămidă Binder S. A.

În limba germană: Ziegelfabrik Binder A. G.

Sediul societății este în Sibiu cu dreptul de a înființa sucursale în tot cuprinsul țării și de a participa la alte întreprinderi.

Scopul societății este fabricarea de cărămizi, țigle și a tuturor fabricatelor cheramice ordinare și vânzarea lor.

Durata societății este nelimitată.

CAP. II

Capitalul social, numărul acțiunilor și valoarea lor nominală

Art. 2. Capitalul social se stabilește la 8.000.000 Lei (adică opt milioane Lei), care se împarte în 800 bucăți acțiuni nominative indivizibile de câte 10.000 Lei bucata. La dorința subscriitorilor se pot emite și acțiuni cumulative de câte 500.000 Lei și 200.000 Lei.

Consiliul de administrație este însă îndreptățit de a descompune oricând aceste acțiuni cumulative iarăși în acțiuni singulare de câte 10.000 Lei. Cel puțin două treimi din acțiuni trebuie să fie în posesiunea cetățenilor români. Această proporție se va menține și în cazul modificării statutelor și sporirii capitalului social. Transferarea acțiunilor nu se poate face fără aprobarea Consiliului de administrație, care poate respinge transferarea fără a indica motivele neaprobării.

CAP. III

Adunarea generală

Art. 3. Adunările generale sunt ordinare și extraordinare. Ele se vor ține la sediul societății și în localul ce se va indica în convocare.

Art. 4. Adunarea ordinară se întrunește cel puțin odată pe an, în cel mult patru luni de la încheierea exercițiului social. În afară de desbaterea altei chestiuni puse la ordinea zilei, adunarea generală este obligată:

a) să discute, să aprobe sau să modifice bilanțul, după ascultarea raportului administratorilor și cenzorilor și să fixeze dividendul;

b) să aleagă pe administratori și pe cenzori;

c) să fixeze retribuirea cuvenită pentru exercițiul în curs, administratorilor și cenzorilor;

d) să se pronunțe asupra gestiunii administratorilor;

e) să hotărască desființarea, gajarea sau locațiunea uneia sau mai multora din întreprinderile principale.

Art. 5. Pentru validitatea deliberărilor adunării ordinare este necesară prezența acționarilor, care să reprezintă cel puțin 50% din capitalul social, deciziunile să fie luate cu o majoritate de 50% a acțiunilor prezente.

Dacă o lună este în neputință de a lucra din cauza numărului insuficient, adunarea ce se va întruni după o a doua convocare cel mai târziu în răstimp de 30 zile socotită de la adunarea, care a fost în neputință de a lucra, poate să deliberaze asupra chestiunilor puse la ordinea zilei celei dintâi adunări, ori care ar fi partea de capital reprezentată de acționarii prezenți cu majoritate de 50% a acțiunilor prezente.

Art. 6. Adunarea extraordinară se întrunește oricând este nevoie a se lua o decizie pentru:

a) prelucrarea duratei societății;

b) mărirea capitalului;

c) emiterea de acțiuni privilegiate;

d) schimbarea obiectului principal al societății;

e) schimbarea felului societății;

f) mutarea sediului în străinătate;

g) fuziunea cu alte societăți;

h) reducerea capitalului social sau reintregirea sa prin emisiune de noi acțiuni;

i) desființarea privilegiilor acordate acționarilor;

j) rezolvarea anticipată a societății;

k) emisiunea de obligațiuni;

l) oricare altă modificare a actului constitutiv ori a statutului sau oricare altă decizie pentru care este cerută aprobarea adunării extraordinare.

Art. 7. Pentru țineri valabilă a adunării extraordinare va trebui:

a) la prima convocare prezența acționarilor reprezentând trei pătrimi din capitalul social, iar deciziunile să fie luate cu votul unui număr de asociați, cari să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social;

b) în convocările următoare, prezența acționarilor reprezentând jumătate din capitalul social, iar deciziunile să fie luate cu votul a unei treimi din capitalul social;

c) deciziunile relative la chestiunile prevăzute în art. 6, pct. a), c), d), e), f), g), h), și j), trebuie luate cu majoritatea prevăzută pentru prima convocare.

Art. 8. Adunarea generală va fi convocată de către Consiliul de administrație de câte ori va fi nevoie în conformitate cu dispozițiunile din prezentul statut. Termenul de întrunire în nici un caz nu poate fi mai mic de 15 zile de la publicarea convocării.

Convocarea va fi publicată în Monitorul Oficial și într'un ziar, care apare în Sibiu.

Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi cu arătarea explicită a tuturor chestiunilor care vor face obiectul dezbaterilor adunării.

Când în ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea statutului, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al acestuia.

Art. 9. În înștiințarea pentru prima adunare generală se va putea fixa ziua și ora pentru a doua adunare, când cea dintâi nu s'ar putea ține.

A doua adunare nu se poate întruni mai devreme decât în a opta zi de la data fixată pentru prima adunare.

Art. 10. Acționarul, care a depus la societate o acțiune, poate cere să i se comunice prin scrisoare recomandată data și ordinea de zi a adunării sau deciziunile ce au fost luate cu acea ocaziune, dacă nu a fost prezent în adunare.

Cheltuielile necesare vor fi depuse de acesta cu anticipație.

Art. 11. Consiliul de administrație este obligat să convoace de îndată adunarea generală, la cererea acționarilor, reprezentând 5%, din capitalul social, dacă cererea cuprinde dispozițiuni ce intră în atribuțiunile adunării.

Adunarea va avea loc în termen de o lună de la cerere.

Dacă Consiliul de administrație nu va convoca adunarea, Tribunalul după ce va asculta pe membrii Consiliului de administrație va putea ordona convocarea, desemnând dintre acționari persoana care o va prezida.

Art. 12. Acționarii exercită dreptul lor de vot în adunarea generală proporțional cu numărul acțiunilor ce posedă. Fiecare acțiune dă dreptul la un vot indiferent de numărul acțiunilor ce posedă acționarul.

Art. 13. Acționarii reprezentând în total capitalul social vor putea, dacă nici unul din ei nu se opune, să țină o adunare generală și să ia orice decizie de competența adunării fără observarea formalităților cerute pentru convocare ei.

Art. 14. Acționarii vor putea fi reprezentați la adunările generale numai prin alți acționari în baza unei procuri speciale cu semnătura legalizată.

Originalul procurii va fi reținut de societate, făcându-se mențiune despre aceasta în procesul verbal.

Art. 15. În ziua și la ora arătată în convocare, ședința se va deschide de către președintele consiliului de administrație sau de acel, care îi ține locul.

Adunarea va alege din sânul său un secretar și doi scrupători, cari vor verifica lista de prezență a acționarilor arătând capitalul pe care îl reprezintă fiecare, procesul verbal întocmit de cenzori pentru constatarea numărului acțiunilor depuse și îndeplinirea tuturor formalităților cerute de lege și statut pentru ținerea adunării. În urmă se va trece la ordinea de zi.

Art. 16. Deciziunile adunărilor se iau prin vot pe față și numai în urma deciziunii adunării, votul este secret pentru orice caz pus la ordinea zilei. Votul secret este obligatoriu pentru alegerea membrilor consiliului de administrație, cenzorilor și revocarea lor: pentru luarea deciziunilor referitoare la răspunderea administratorilor.

Art. 17. Un proces verbal semnat de președinte, scrupători și secretar ședinței va constata îndeplinirea formalităților de convocare, data și locul adunării, acționarii prezenți, numărul acțiunilor, desbaterea în rezumat, deciziunile luate, iar la cererea acționarilor declarațiunile făcute de ei în ședință.

Pe lângă procesul verbal se vor alătura actele referitoare la convocare, precum și listele de prezență ale acționarilor. Procesul verbal va fi trecut în registrul adunărilor generale.

Deciziunile adunării vor fi depuse în termen de 15 zile, la Oficiul Registrului Comerțului pentru a fi menționate în extras în registru și publicate în Monitorul Oficial.

Ele nu vor putea fi executate mai înainte de aducerea la îndeplinire a acestor formalități.

Art. 18. Deciziunile luate de adunarea generală în limitele legii și în limitele prezentului statut sunt obligatorii chiar pentru acționarii, cari nu au luat parte la adunare sau au votat contrar.

CAP. IV

Consiliul de administrație

Art. 19. Consiliul de administrație se compune din 1-3 membri, cari își aleg din sânul lor pe președintele și vicepreședintele consiliului. Consiliul de administrație se alege de adunarea generală pe timp de 4 ani în așa fel de primul consiliu, care a fost numit pentru durata de 4 ani, de către fondatori.

Mandatele administratorilor sunt supuse reînnoirii, conform art. 125 din Codul comercial.

Primii administratori de înlocuit în fiecare an, vor fi desemnați prin tragere la sorți. Îndată ce întreg consiliul va fi fost reînnoit și rotațiunea stabilită, reînnoirea se va efectua în ordinea ieșirii la sorți.

Administratorii al căror mandat a expirat pot fi realeși.

Dacă în intervalul între două adunări generale devine vacant un loc de administrator și interesele societății o cer, ceilalți administratori întruniți împreună cu cenzorii, vor putea completa în conformitate cu art. 126 al Codului de comerț, numărul administratorilor prin cooptare, ce va fi supus primei adunări generale spre confirmare.

Unicul administrator, președintele consiliului de administrație și cel puțin jumătate din numărul administratorilor vor fi români, (cetățeni români).

Art. 20. Fiecare administrator este obligat a depune o garanție pentru administrația sa în suma de 30.000 Lei. Această garanție se va depune înainte de intrarea în funcțiune a administratorului, în acțiuni ale societății, socotite la valoarea nominală sau un titlu de Stat, ori garantat de Stat, socotite la cursul zilei.

Acțiunile societății depuse drept garanție vor fi nominative și vor fi trecute în registrul de acțiuni cu mențiunea afecțării speciale.

Dacă garanția nu va fi depusă în termen de o lună de la denumirea sa, administratorul este considerat demisionat.

Garanția rămâne în casa societății și nu va putea fi restituită administratorului decât după ce adunarea generală a aprobat bilanțul ultimului exercițiu, în care administratorul a funcționat și i-a dat descărcare.

Art. 21. Semnăturile administratorilor vor fi depuse la Oficiul Registrului Comercial numai odată cu prezentarea certificatului eliberat de cenzori, din care rezultă depunerea garanției.

Art. 22. Pentru valabilitatea deciziunilor consiliului de administrație este necesară prezența personală a cel puțin de 2 membri. Deciziunile se iau cu majoritate de voturi a membrilor prezenți. În caz de paritate de voturi, propunerea se consideră ca respinsă.

Art. 23. Consiliul de administrație poate numi dintre membrii săi 1-3 administratori delegați determinând fiecareia limitele puterilor acordate. Retribuțiunile lor le va fixa adunarea generală.

În consiliul de administrație, votul nu poate fi dat prin delegație. Majoritatea membrilor comitetului de direcție vor fi cetățeni români.

Art. 24. De căderea consiliului de administrație sunt toate chestiunile pe care Codul comercial nu le trece în atribuțiunile adunării generale sau a comitetului de cenzori, în special aparține consiliului de administrație conducerea administrativă și comercială a întreprinderii, precum și stabilirea retribuțiilor și cercului de activitate a angajaților societății.

Art. 25. Consiliul de administrație trebuie să se întrunească la sediul societății cel puțin odată pe lună.

Convocările pentru întrunirile consiliului de administrație vor cuprinde ordinea de zi, neputându-se lua nici o decizie asupra chestiunilor neprevăzute decât în caz de urgență și cu condițiunea ratificării în ședința următoare de către membrii absenți.

La întrunirile consiliului de administrație, administratorii delegați și directorii

vor prezenta rapoarte scrise despre operațiunile ce au executat.

De fiecare ședință se va întocmi un proces verbal, care va cuprinde ordinea deliberărilor, deciziunile luate, numărul de voturi întruțite și opiniile separate.

Art. 26. Încetând mandatul unui membru al consiliului de administrație, adunarea generală următoare decide asupra completării locului său. Membrul nou ales va urma ordinea și termenul mandatului al precedentului său.

CAP. V

Cenzorii

Art. 27. Cenzoria va avea 3 cenzori și 3 supleanți.

Ei sunt aleși la început de adunarea constituită pe termen de un an, iar ulterior în fiecare an de adunarea generală, putând fi realeși.

Cel puțin unul dintre ei trebuie să fie contabil autorizat sau expert-contabil înscris în Corpul contabililor autorizați și experți or-contabili din România.

Majoritatea cenzorilor și a supleanților vor fi cetățeni români.

Art. 28. Cenzorii trebuie să fie acționari cu excepția cenzorilor contabili.

Nu pot fi cenzori, iar dacă au fost aleși decad din oficiu lor:

rușele sau finii până la al patrulea grad inclusiv sau soții administratorilor.

Cenzorii sunt retribuiți cu o indemnizație fixă determinată de adunarea generală.

Ei nu vor putea să-și substituie o altă persoană în oficiul lor.

Art. 29. În caz de moarte, împiedecare fizică sau legală, încetare sau renunțare la oficiu a unuia sau mai multor cenzori, supleantul cel mai în vârstă îl înlocuiește.

Dacă în acest mod numărul cenzorilor nu se poate atle completa, locurile rămase numesc atle persoane în locurile vacante până la întrunirea celei mai apropiate adunări generale.

În cazul în care nu mai rămâne în funcțiune nici un cenzor, numirea cenzorilor va fi făcută de Tribunal, la cererea administratorilor sau a oricărui acționar.

Cenzorii numiți de Tribunal vor funcționa până la întrunirea celei mai apropiate adunări generale.

Art. 30. Cenzorii sunt obligați să supravegheze gestiunea societății, să verifice, dacă bilanțul și contul de profit și pierdere sunt întocmite în conformitate cu registrele, dacă acestea din urmă sunt regulat ținute și dacă evaluarea patrimoniului s'a făcut conform regulilor stabilite pentru întocmirea bilanțului.

Despre toate acestea, precum și asupra propunerilor pe care le vor crede de necesare asupra bilanțului și repartiției beneficiilor, cenzorii vor face adunării generale un raport amănunțit.

Adunarea generală nu va putea aproba bilanțul și contul de profit și pierdere, dacă acestea nu sunt însoțite de raportul arătat mai sus.

Art. 31. Cenzorii sunt obligați de asemenea:

a) să facă pe neașteptate inspecție casei și să verifice existența titlurilor sau valorilor ce sunt proprietatea societății sau au fost primite în gaj, cautiune sau depozit;

b) să convoace adunarea ordinară și extraordinară, când n'au fost convocate de administratori;

c) să ia parte la adunările ordinare și extraordinare putând face să se însemneze în ordinea de zi propunerile ce le vor crede necesare;

d) să constate regulat depunerea cautiunii din partea administratorilor;

e) să vegheze ca dispozițiunile legii, sau statutului să fie îndeplinite de administratori și lichidatori.

Neregularitățile în administrație și violările prescripțiilor legale și statutare, pe care cenzorii le constată în îndeplinirea mandatului lor, vor fi aduse la cunoștința aceluia dintre organele sociale căruia persoana responsabilă este direct subordonată, iar în cazurile importante la cunoștința adunării generale.

Art. 32. Pentru îndeplinirea obligațiilor referitoare la propunerile asupra bilanțului și repartiția beneficiilor, cenzorii vor delibera împreună. În caz de neînțelegeri vor face rapoarte separate cari vor trebui să fie prezentate adunării generale.

Pentru celelalte obligațiuni impuse de lege, cenzorii vor putea lucra separat.

Vezi continuare în pagina 3-a